

JUNTS A LA VORA DEL MAR

Aquesta nit junts estàvem,
la sorra de la platja trepitjàvem,
mentre un mar en calma admiràvem.
El cel ple d' estels brillava,
la lluna plena contenta ens mirava.
Encantada de com a dintre dels nostres cors
sortien netes i pures les passions dels dos amors.

Els ulls la mirada es buscaven,
mentre les nostres boques es besaven.
Fou un dolç moment molt brillant,
doncs estaves preciosa i radiant.
Els teus cabells volaven suaument
acompanyats per la brisa del vent.
El paisatge era tan bonic i clar
que amb més ganes ens vam enamorar.

Paraules d' amor soles ens van sortir,
des del fons dels nostres cors van sorgir.
Amorosa un petó em vas donar,
amb tanta passió que el cel va tremolar.
En uns moments l' univers tocava,
un estel per a tu baixava.
El reflex de la lluna, el mar il·luminava,
fins l' horitzó una línia dibuixava.
Al temps que un nou camí ens mostrava.

Els nostres cors s' estimaven,
gran joia i alegria tenien.
Un nou món aquella nit construïen,
per sempre més junts viurien.
Segurs els dos del pas que farien,
sense temor de tornar-se a equivocar,
els dos per la vida tornar a caminar.

Aquell dolç petó que em vas donar,
tota la vida el recordaré.
Quan arribi amb el temps a vell
sempre et diré que fou el més bell.
Doncs el nostre amor es clar i net,
fort com en un bosc es l' Avet.
La lluna somrient i alegre estava
del nostre amor meravellada.
Contenta ens desitjava molta felicitat,
esperant que ens durés una eternitat.

Autor: Joaquim Riera Clos

Escrit: 09-04-2005 Modificat: 16-10-2010